

Jus Canonicum Practice Explicatum, Seu Decisiones Casuum

Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos, & ad consuetum
Referendi modum accommodatæ. Opus Novum

Complectens alteram Decretalium medietatem, videlicet nonaginta duos
Titulos, à Titulo XX. libri III. de Feudis usque ad finem

Pichler, Vitus

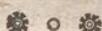
Ingolstadii, 1734

Decisio CXL. De Prole ex Matrimonio, cuius valor reddebatur dubius, natâ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62204](#)

Matrimonia, sed ipse Pontifex interdicat ea contrahi, non quomodounque, sed cum clausula irritante, vel nullitatem actus, aut inhabilitatem agentis declarante. Pontius 1. 6. de Matrim. c. 7. n. 5. Palao 17. 28. d. 4. pu. 2. §. 1. n. 2. Gonzal. id. b. t. c. fin. n. 2. Zœf. b. n. 1. & 2. & melioris notæ DD. nam multa, etiam à Pontifice, & Jure, saltem Canonico, prohibentur, quæ tamen, fiducia sunt, roboris obtainent firmitatem. ad apostolicam 16. de Regularibus. Ad pater ex dictis, quia parochus à Tridentino accepit potestatem affi-

stendi quæ parochus, & jure proprio ac parochiali, non ab Episcopo: ergo nec ab isto adimi ipsi potest, sed ipsi competit jus ac potestas validè assistendi, quamdiu manet parochus; quamvis licet non assistat, ubi Episcopus justè prohibet: quod autem justè prohibeat, præsumendum est, donec constet de opposito.

TITULUS XVII.

Qui Filii sint Legitimi.

DECISIO CXL.

De prole ex Matrimonio, cuius valor reddebatur dubius,
nata.

(R. P. Pickler Decis. T. 2.)

Kkk | SPE

SPECIES FACTI.

Ante sat multos jam annos quædam mulier, postquam triennio persistet in conjugio, virum tanquam frigidum seu impotentem ad usum Matrimonij ad Curiam Ecclesiasticam detulit, atque declarata Matrimonij nullitate separationem petit, eamque causâ diligenter discussâ per sententiam obtinuit factâ sibi licentia alteri viro nubendi. Vir appellavit quidem ab hac sententia, negans, se esse frigidum, & in mulierem conjectit omnem culpam dicens, eam nunquam sibi paruisse, & cognosci permisisse. Dum pendebat appellatio, mulier aliud contraxit Matrimonium, & ex novo viro concepit peperitque prolem masculam, Eugenium dictam. Post

10. annos vir primus repudiatus fatis concessit, intra quod totum tempus appellationem prosequi neglexit, ac demum & vir secundus instituto hærede Eugenio mortuus est. Paulò post à consanguineis secundi viri lis mota est, qui institutionem hæredis Eugenii impugnare coeperunt, eò quod per errorem, quo suus consanguineus eum credebat esse legitimum filium, ac totius hæreditatis paternæ capacem, invalidè institutus esset. Ventilata igitur fuit, ac Judicialiter decisa

1550

QUÆSTIO.

An Eugenius iste fuerit filius legitimus?

Acriter contendebant consanguinei actores, eum esse illegitimum, & hæc argumenta proferebant. 1. Matrimonium secundum fuit nullum, eò quod nondum constiterit moraliter certò, pri-

primum non tenuisse. c. i. & 3. de Sponsal, quia interposita est appellatio à sententia, cuius proi vis fuit suspensa vel extineta. l. i. §. 14. ad s.c. Turpill. nullumque interim produxit effectum, 2. Hæc mulier contrahendo cum secundo, & consummando hoc Matrimonium commisit adulterium: ergo etiam mortuus primus virō non potuit remanere cum secundo, cum quo adulterium commisit. c. 5 de eo, qui duxit. Efficacius 3. Lite pendente nihil est innovandum, & quidquid attentatur circa rem litigiosam, si alienetur &c. id irritum est, & retractandum. rubr. & i. i. Ut lite pendente, sed interposita post sententiam appellatione lis pendere perrexit, & mulier facta est & mansit quasi litigiosa, & hinc alienare in alium vitum se non potuit. Aut. nunc si litteris de litigios. c. ex litteris de Jure patron. c. cùm M. Ferrariensis & ibi in loc. de Constit. Accedit 4. quod à sententia merito, & non temere fuerit appellatum; cùm enim mulier totu' triennio, quo stetit in Matrimonio cum primo viro, non reclamaverit, ad reclamandum & ad agendum, ut Matrimonium dissolvatur ob frigiditatem viri, non amplius audiri debuerat. c. 1. de frigid. & malef. præsertim cùm vir contrarium asseveraverit, cui potius tanquam capit, quam mulieri, credendum fuisse. & quia is stetit pro Matrimonio, pro quo Jura stari potius volunt quam

contra. c. continebatur. de Sponsal. Deinde 5. Sententia in Matrimonij nunquam transit in rem judicatam, sed semper retractari potest. per c. tenor. c. consanguinei. de sent. & re jud. cùm sententia, forsan erronea, observatio nutriat peccatum. arg. c. fin. de consuet. & c. fin. de Præscript. ergo nunquam obtinuit completas vires.

Sed contrarium non immersitò fuit consultum & decisum, nempe Eugenium fuisse, & haberi debuisse pro filio legitimè nato viri secundi, adeoque hæreditatis capacem fuisse. Fundamentum fuit præcipue duplex. 1. quia Matrimonium secundum fuit validum, saltem ex præsumptione Juris, quæ stat pro sententia Judicis. l. Herennius §. Caia. ff. de Evit. etiamsi per appellacionem fuerit suspensa, quoisque nimurum fuerit per aliam sententiam prævijs legitimis probationibus re-scissa & reformata. l. suspecta. §. 1. ff. de inoffic. testam. Clem. un. de sequestrat. c. in præsentia. de Renunt. Innoc. in. c. tenor. cit. sed proles ex valido Matrimonio nata juxta omnes, & ipsa Jura notoria, est legitima: ergo. Dein, etsi initio (quod tamen negatur) non fuissest validum Matrimonium, valere tamen coepisset mortuus primus vir, qui tunc cessavit impedimentum. c. 2. de conjug. servor. ambo enim censentur continuâsse & saltem Matrimoniali usus manifestasse suum consensum;

K k 2

nec

nec opus fuit denuo coram Parocho & testibus illum instaurare , utì docet verior & communior, postquam semel fuit coram parocho & testibus contractum Matrimonium : qua stante doctrina nec admittenda videtur probatio in contrarium. per c. is , qui, de Sponsal. ergo nec contra legitimatem Eugenij locum inventit probatio in contrarium. 2. Posito etiam quod nec initio , nec ex postfacto secundum Matrimonium fuisset verè validum , tamen innegabile est , saltem fuisse apparenter validum , tum propter præsumptionem Juris pro sententia stantem , tum propter ignorantiam & bonam fidem saltem præsumptam (donec contrarium , quod fieri nequit , probetur) viri secundi , ut ut forsan mulier viri potentiae non ignara malitiose reclamasset , & sententiam per dolum obtinuisse : sed proles ex Matrimonio apparenter saltem & puratitè valido prognata , item ubi in una saltem parte & conjugé fuit bona fides ob ignorantiam impediti menti , certò est legitima . Textus & DD. in c. 2. & c. 14. b; t. gl. in c. 1. de eo , qui duxit . - l. II. Cod. de Naturali lib. I. quis contra . C. de incest. nupt. ergo .

Machinationes Consanguineorum legitimatem impugnantium haud difficulter fuerunt declinatae . Ad 1. negando assertum , quia Matrimonium præsumptivè fuit validum , & sententia produxit effe-

ctum præsumptionis Juris , qua standum est , etiam in casu appellationis , præsertim non introductæ , donec evidenter vel concludenter probetur contrarium , ac tamdiu pro veritate habetur . c. fin. de refut. s. poliat. in 6. l. 25. ff. de Probat. Ad 2. N. ante , quia Matrimonium cum secundo contraxit cum autoritate Ecclesiæ prius Matrimonium declarantis irritum : ergo contrahentes præsumunt bona fide contraxisse & consummatisse . l. generaliter. fl. 4. justè possidet. 11. ff. de acquis possess. sed habentes bonam fidem , vel ignorantes , non committunt adulterium , quod ipsis imputetur ad penam . can. in letum . caus. 34. q. 2. minus proli innocentii , cui specialiter faciunt & cœtum volunt Jura . 6. 2. 14. & l. II. cit. & l. 7. ff. de statu hom. Ad 3. litis , vel appellationis pendentia non impedit novum contrahi Matrimonium , si prius fuit nullum , uti hic fuit nullum auctoritate Judicis declaratum . textus apert. in c. cum in c. Apofolia 18. de Sponsal. & c. 2 de Matrim. contraria interd. Eccl. Jura in contrarium allegata procedunt de lite pendente , ac in prima instantia , ubi contrahens nullam adhuc habet sententiam pro se , & si nullum colorum contrahendi , non autem , saltem in causa Matrimoniali propter dictos textus , quando contrahens jam habet sententiam pro se , ut in nostro casu . Ad 4. postquam cau-

sa primi Matrimonij fuit deducta ad Judicem, ab eodem acceptata, discussa, & per sententiam decisa, presumendum est à Judice omnia esse facta, qua de Jure sunt facienda, consequenter etiam discussum esse, in mulier adhuc fuerit audienda reclamante etiam viro, & an attulit sufficientes probationes impotentiae viri: sive igitur merito & iuste appellaverit, sive non, recte stabatur sententia pronuntiatæ ob presumptionem Juris, quamdiu vir appellans non probasset, male pronuntiatum esse, quod nunquam fecit, imo appellationem deseruit, utique desperans de probatione liquida, qualis esse debet contra sententiam prolatam. Allegatum c. 1. de frigid. rite debet intelligi, quia extant texus apparterent contrarii, uti c. 6. eod. ubi conceditur audientia etiam post annos multos. & c. fin. eod. ubi post 8. annos. Sensus c. 1. cit. juxta melioris notæ DD. Sanch. l. 7. de Matr. d. 109. n. 14. Gutierrez, Palao, Barb, in c. 1. cit. n. 1. est, quod mulieri reclamanti propter signa impotentiae dubia deferendum sit, si statim, nempe post unum vel alterum mensem ab attentata copula reclamat, uti & si reclamet propter signa certa: si vero sint signa dubia, non audienda sit ante triennium, quod à Jure conceditur ad probandum, an detur impotentia vel non: post triennium vero statim & semper audienda est, etiam contradicente viro. c. 6. & c. fin. cit. Et hoc modo conciliantur Jura. Ad 5. dist. Ante. nunquam transit in rem iudicatam, h. e. semper & quoconque tempore admittenda est probatio in contrarium, & allata probatione concludenti sententia reformanda vel pro vel contra Matrimonium. C. Ante. non transit in rem iudicatam, vel non fingitur transiisse, ita ut secundum sententiam Matrimonium non debeat haberi pro valido aut invalido, & interim, donec impugnata fuerit, & male pronuntiatum esse per legitimas probationes constiterit, sententia non sit observanda. N. Ant. propter textum in c. fraternitatis 6. de frigidis, & concordantes; si enim non liceret sententiam interea observare, ea in causa Matrimoniali nunquam hahere posset executionem, & sic Judicium fore in ludibrio & sine effectu, quod utique dicendum & admittendum non est.

Kkk 3

Tl.